

ת"פ 18583/12/13 - מדינת ישראל נגד לאוניד בלנקי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 18583-12-13
06 ינואר 2016

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

לאוניד בלנקי

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם ובא כוחו עו"ד אבו עאמר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין (הכרעת דין + גזר דין)

הנאשם הודה בתאריך 3/4/14 בפני כב' השופטת רובין לביא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות המפורטות בכתב האישום המתוקן - תקיפה הגורמת חבלה של ממש (היכה את המתלוננת בפניה ובעודה שרועה על הרצפה היכה בפניה וכתוצאה נגרמו למתלוננת נפוחות בעין שמאל, סימן כחול מתחת לעין, לחי ימין אדומה והמטומה במוותן שמאל), כלפי מי שהיתה ממונה בעבודה על אשתו זאת לאחר שכתב האישום נגד הנאשם תוקן במסגרת הסדר שלפיו עמדתה העונשית של המאשימה היתה למאסר לעבודות שירות ככל שיעלה מתסקיר שירות מבחן שהגשתו התבקשה, שהנאשם הביע חרטה, לקח אחריות, המסוכנות פחתה, שולב בהליך טיפולי וזאת לתקופה של 4 חודשי מאסר כאמור בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי בעוד הסנגור יטען להימנע מהרשעה וטיעוניו יהיו פתוחים.

מאז ועד היום הוגשו מספר תסקירים, ב"כ המאשימה סברה שלאור היעדר נזקקות טיפולית ותסקיר מיום 18/1/15 ממנו עולה כי קיים סיכון להתנהגות אלימה ותוקפנית בעתיד יכול שהנאשם לא ישתלב בהליך טיפולי ונוכח הימנעות אז מהמלצה טיפולית שאין בפני בית המשפט תסקיר חיובי במאפייניו אף שהתסקיר האחרון מיום 30/12/15 ממליץ בסופו של דבר על הטלת צו שירות לתועלת הציבור וענישה מותנית.

ב"כ המאשימה סברה שהתסקיר האחרון מלמד כי שיחת אוריינטציה אחת שקוימה אינה מספקת בכדי לבסס מסקנה כי

הנאשם בעמדותיו אכן זכאי "להנות" מעמדה מקלה של המאשימה כמפורט בפרוטוקול הדיון מיום 3/4/14 ועל כן עתרה להטלת מאסר לריצוי בפועל.

אף שהנאשם לא הורשע בפני כב' השופטת רובין לביא המאשימה סברה כאמור שיש מקום להרשיע את הנאשם.

הסנגור סבר שעמדתה העונשית של המאשימה נוגדת את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים שכן התסקיר האחרון מלמד על תפנית בגישתו של הנאשם שנפגש מספר פעמים עם קצינת המבחן לאחרונה טרם גיבשה עמדתה העונשית, טען כי הטלת מאסר ולו בעבודות שירות יביא לפיטוריו של הנאשם העומד בפני פרישה, כי הרקע לעבירה מצדיק התחשבות בעניינו של הנאשם וקבלת המלצת שירות המבחן זאת כאמור בלא שעמד על תוצאה של הימנעות מהרשעה.

לאור עמדת הסנגור בהינתן ששירות המבחן לא התייחס לאפשרות של הימנעות מהרשעה ובכל מקרה בהינתן סוג העבירה ונוכח הנימוקים לעמדתה העונשית של המאשימה אכן נראה כי אין בפני אותו מקרה חריג המצדיק תוצאה של הימנעות מהרשעה (ראה בעניין זה הלכת תמר כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פד מב(3) (337)).

על כן לפי שהנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, הנני מרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

באשר לרכיב הענישה, ניתן לקבל את אמנם מתחם הענישה כפי עמדת המאשימה, יחד עם זאת בעניינו לאור המלצת שירות המבחן שסופו של יום סבר כי בעניינו אין צורך בהתערבות טיפולית ממושכת, וניתן להסתפק במעורבות שירות המבחן מאז הופנה הנאשם לשירות ועד כה.

שירות המבחן מציין בתסקירו כפי שציין אף סנגורו, כי התנהגותו של הנאשם נבעה כתוצאה מלחץ רגשי ונפשי נוכח הדאגה למצבה הנפשי של אשתו שדרש התערבות תרופתית, אינה משקפת את דפוסי התנהגותו בדרך כלל וכי התהליך שעבר הן במסגרת ההליך המשפטי והן בקשר עם שירות המבחן הוביל להפקת לקחים ראויים וחיזוק ההרתעה מפני הישנות דומה בעתיד.

הרשעתו של הנאשם היא הינה הרשעתו היחידה, מעבר לכך לא הסתבך בפלילים זכאי הוא ליהנות לפחות בזו הפעם מהזדמנות שתינתן לו על ידי בית המשפט לכך שהתוצאה העונשית תהא עתירת שירות המבחן.

על אף שיש טעם בטיעוני ב"כ המאשימה עדיין קיימות בפני נסיבות המאפשרות תוצאה של הסתפקות במאסר מותנה תוך העמדת הנאשם תחת צו שירות לתועלת הציבור וחייבו בפיו למתלוננת, זאת תוך הסתפקות בהליכי השיקום עד כה, שלטעמי הביאו לידי שינוי בגישתו של הנאשם מאז הופנה לשירות המבחן (זאת בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין תשל"ז-1977).

התרשמתי מתסקירי שירות המבחן כי אכן עסקינן באירוע חד פעמי שנבע מתוך תחושת מצוקה שחש הנאשם שביטא בפני שירות המבחן תחושות של חרטה, בושה וצער על מעשהו מתוך הכרה ומחויבות שעליו לשאת בתוצאות מעשיו.

אשר על כן, תוך הסתפקות בהליך שעבר הנאשם עד כה מול שירות המבחן, אסטה במידת מה ממתחם העונש ההולם נוכח מכלול הנסיבות שבפני כאמור ולפיכך הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 140 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס כצנלסון באשקלון בתפקידי תחזוקה כללית על פי צו שירות לתועלת הציבור המוטל בזאת על הנאשם. מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו השירות יהיה רשאי בית המשפט לגזור עליו ענישה אחרת לרבות מאסר.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג תקיפה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך 3 שנים עבירה מסוג תקיפה. היה ולא יחתום ייאסר ל-30 יום.
4. הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט סך של 2,000 ₪ שיועברו על ידי מזכירות בית המשפט כפיצוי לטובת המתלוננת עד תביעה מס' 1 (פרטי המתלוננת לרבות מספר טלפון בכתב אישום נוסף המועבר בזאת לסריקה).

זכות ערעור כחוק.

כתב אישום מועבר לסריקה.

ניתנה והודעה היום כ"ה טבת תשע"ו, 06/01/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת